

Ei väellä ja voimalla, vaan Herran avulla

Psalmi 33:1–3 ja 16–22

1. Riemuitkaa Herrassa, te vanhurskaat. Oikeamielisten on soveliasta häntä kiittää.
2. Ylistäkää Herraa kanteleilla, soittakaa hänelle kymmenkielisillä harpuilla.
3. Veisatkaa hänelle uusi virsi, helkyttäkää kieliä ihanasti ja riemullisesti.

16. Ei kuningas voita paljolla väellänsä, ei sankari pelastu suurella voimallansa.
17. Turha on sotaratsu auttajaksi, ei pelasta sen suuri väkevyys.
18. Katso, Herran silmä valvoo niitä, jotka häntä pelkäävät ja panevat toivonsa hänen laupeuteensa,
19. pelastaaksensa heidän sielunsa kuolemasta, elättääksensä heitä nälän aikana.
20. Meidän sielumme odottaa Herraa, hän on meidän apumme ja kilpemme.
21. Sillä hänessä iloitsee meidän sydämemme, me turvaamme hänen pyhään nimeensä.
22. Sinun armosi, Herra, olkoon meidän päällämme, niinkuin me panemme toivomme sinuun.

Psalmi 127:1 ja 2

1. Matkalaulu; Salomon virsi. Jos Herra ei huonetta rakenna, niin sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät. Jos Herra ei kaupunkia varjele, niin turhaan vartija valvoo.
2. Turhaan te nousette varhain ja myöhään menette levolle ja syötte leipänne murheella: yhtä hyvin hän antaa ystävilleen heidän nukkuessansa.

2. Kuningasten kirja 6:13–20

13. Hän (*Aramin kuningas*) sanoi: "Menkää ja katsokaa, missä hän (*profeetta Elisa*) on, niin minä lähetän ottamaan hänet kiinni". Ja hänelle ilmoitettiin: "Katso, hän on Dootanissa".
14. Niin hän lähetti sinne hevosia ja sotavaunuja ja suuren sotajoukon. He tulivat sinne yöllä ja ympäröivät kaupungin.
15. Kun Jumalan miehen palvelija nousi aamulla varhain ja meni ulos, niin katso, sotajoukko, hevoset ja sotavaunut piirittivät kaupunkia. Ja hänen palvelijansa sanoi hänelle: "Voi, herrani, mitä me nyt teemme?"
16. Hän sanoi: "Älä pelkää, sillä niitä, jotka ovat meidän kanssamme, on enemmän kuin niitä, jotka ovat heidän kanssansa".
17. Ja Elisa rukoili ja sanoi: "Herra, avaa hänen silmänsä, että hän näkisi". Ja Herra avasi palvelijan silmät, ja hän näki, ja katso: vuori oli täynnä tulisia hevosia ja tulisia vaunuja Elisan ympärillä.
18. Kun viholliset sitten tulivat häntä vastaan, rukoili Elisa Herraa ja sanoi: "Sokaise tämä väki". Silloin hän sokaisi heidät Elisan pyynnön mukaan.

19. Ja Elisa sanoi heille: "Ei tämä ole oikea tie, eikä tämä ole oikea kaupunki. Seuratkaa minua, niin minä vien teidät sen miehen luo, jota te etsitte." Ja hän vei heidät Samariaan.

20. Mutta kun he tulivat Samariaan, sanoi Elisa: "Herra, avaa näiden silmät, että he näkisivät". Silloin Herra avasi heidän silmänsä, ja he näkivät; ja katso: he olivat keskellä Samariaa.

2. Kuningasten kirja 6:32–7:7

32. Elisa istui talossaan, ja vanhimmat istuivat hänen tykönänsä. Ja kuningas oli lähettänyt miehen edellensä. Mutta ennenkuin sanansaattaja tuli hänen luokseen, sanoi hän vanhimmille: "Näettekö, kuinka se murhamiehen poika lähettää hakkaamaan minulta päätä poikki? Mutta kun sanansaattaja tulee, katsokaa, että suljette oven ja pidätte oven kiinni häneltä. Eivätkö jo kuulu hänen herransa askeleet hänen jäljessään?"

33. Hänen vielä puhuessaan heidän kanssansa, tuli sanansaattaja hänen luokseen ja sanoi: "Katso, tämä onnettomuus tulee Herralta; mitä minä enää odottaisin Herraa?"

1. Mutta Elisa vastasi: "Kuulkaa Herran sana; näin sanoo Herra: Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portissa sea-mitta lestyjä jauhoja sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin."

2. Niin vaunusoturi, jonka käsivarteen kuningas nojasi, vastasi Jumalan miehelle ja sanoi: "Katso, vaikka Herra tekisi akkunat taivaaseen, kuinka voisi tämä tapahtua?" Hän sanoi: "Sinä olet näkevä sen omin silmin, mutta syödä siitä et saa."

3. Ja kaupungin portin oven edustalla oleskeli neljä pitalitautista miestä. He sanoivat toisillensa: "Mitä me istumme tässä, kunnes kuolemme?"

4. Jos päätämme mennä kaupunkiin, jossa on nälänhätä, niin me kuolemme. Jos jäämme tähän, niin me kuolemme. Tulkaa, siirtykäämme nyt aramilaisten leiriin. Jos he jättävät meidät eloon, niin me jäämme eloon; jos he surmaavat meidät, niin me kuolemme."

5. Niin he nousivat hämärissä mennäkseen aramilaisten leiriin. Kun he tulivat aramilaisten leirin laitaa, niin katso: siellä ei ollut ketään.

6. Sillä Herra oli antanut aramilaisten sotajoukon kuulla sotavaunujen, hevosten ja suuren sotajoukon töminää; ja niin he olivat sanoneet toisilleen: "Katso, Israelin kuningas on palkannut meitä vastaan heettiläisten kuninkaat ja egyptiläisten kuninkaat, että nämä hyökkäisivät meidän kimppuumme".

7. Niin he olivat lähteneet liikkeelle ja paenneet hämärissä ja jättäneet telttansa, hevosensa, aasinsa ja leirinsä, niinkuin se oli; he olivat paenneet pelastaakseen henkensä.

1. Johannes 4:4–6

4. Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa.

5. He ovat maailmasta; sentähden he puhuvat, niinkuin maailma puhuu, ja maailma kuulee heitä.

6. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Siitä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen.

Kolossalaiskirje 1:25b–27

...täydellisesti julistaakseni Jumalan sanan,

26. sen salaisuuden, joka on ollut kätkeytyneenä ikuisista ajoista ja polvesta polveen, mutta joka nyt on ilmoitettu hänen pyhillensä,

27. joille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo.

Matteus 28:16–19a

16. Ja ne yksitoista opetuslasta vaelsivat Galileaan sille vuorelle, jonne Jeesus oli käskenyt heidän mennä.

17. Ja kun he näkivät hänet, niin he kumartaen rukoilivat häntä, mutta muutamat epäilivät.

18. Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

19. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni...

Efesolaiskirje 1:15–23 Rinnakkaiskäännös

15. Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,

16. en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani,

17. anoen(-), että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, **kirkkauden** Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan

18. ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä **kirkkaus** hänen(-) pyhissään

19. ja mikä hänen voimansa (*dynamis*) ylenpalttinen (*hyperballō*) suuruus (*megethos*) meitä kohtaan, jotka uskomme – sen hänen väkevyytensä (*kratos*) voiman (*iskhys*) vaikutuksen (*energeia*) mukaan,

20. jonka hän vaikutti (*energeō*) Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti (*kathidzō*) hänet oikealle puolellensa taivaassa,

21. korkeammalle kaikkea hallitusta (*arkhē*) ja valtaa (*eksousia*) ja voimaa (*dynamis*) ja herrautta (*kyriotēs*) ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa (*aiōn*), vaan myös tulevassa.

15. Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,

16. en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani,

17. että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden (*loistavan suurenmoisen upeuden*) Isä, antaisi teille hengen: *se on* viisautta ja ilmestystä hänen tuntemisessaan

18. ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että näkisitte, mikä on *hänen kutsumisensa toivo ja mikä on hänen perintönsä kirkkauden (loistavan suurenmoisen upeuden) rikkaus pyhissä*

19. ja mikä *on* hänen *potentiaalisen* voimansa *ylivertaisen suuri valtavuus* meitä *uskovia* kohtaan sen hänen *toimivan* voimansa *totaalisen väkevyyden* vaikutuksen mukaan,

20. jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet *istumaan* oikealle puolellensa taivaallisissa,

21. korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja *potentiaalista* voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa (*aikakaudessa*), vaan myös tulevassa.

22. Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet kaiken pääksi *(kefalē)* seurakunnalle,
23. joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää.

22. Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet *pääksi koko seurakunnalle*,
23. joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää